OLIMPICA (V)

EDIȚIA A IV-a: LONDRA, 1908

ÎN CODRII HAIDUCULUI ROBIN HOOD

Asumîndu-și sarcina organizării jocurilor la Londra, în 1908, cu prilejul expoziției franco-britanice, englezii au hotărît să construiască, în grabă, și un stadion impozant. Într-adevăr, în 18 luni au fost ridicate tribunele pentru 70 000 de spectatori. Stadionul se află în periferia Sheperd's Bush, din sud-vestul Londrei (altădată pădure cunoscută din aventurile haiducului Robin Hood).

Inspirîndu-se din concepția circului Barnum, proiectanții stadionului s-au gîndit la posibilitatea de a oferi publicului mai multe spectacole (la ale-

Apar „Dianele moderne", cu peste 60 de ani înainte de reintrarea tirului cu arcul în programul olimpic

gere) în același timp. Ceea ce ar fi putut naște confuzii, dar organizatorii au scăpat cu fața curată. Pe un imens dreptunghi de iarbă 700 x 300 picioare (aproximativ 235 x 100 m) se află arena de atletism, cu o pistă de ⅓ de milă (536,45 m), înconjurată de o pistă de ciclism de 3 furlongi (603,50 m), avînd în mijlocul lor, în afara obișnuitelor sectoare atletice, o piscină lungă de 100 și largă de 17 m, un podium pentru box și lupte, peluze de iarbă pentru gimnastică și tir cu arcul (precum și corturi pentru scrimă în vecinătate)!

Programul principal trebuia să se desfășoare între 13 și 25 iulie. În realitate, prima probă a început în mai, iar ultima s-a încheiat în octombrie. Ca întindere calendaristică, este cea mai lungă ediție din cîte cunoaștem. Explicația trebuie căutată, pe de o parte, în numeroasele exhibiții și demonstrații care nu aveau, de fapt, nimic olimpic, iar pe de altă parte în ideea — pentru prima oară apărută! — de a separa „jocurile de iarnă". Acestea — deși departe de a fi toate „de iarnă": boxul, patinajul, fotbalul, rugbyul, hocheiul pe iarbă — au fost amînate pentru luna octombrie. În sfîrșit, probele de canotaj s-au disputat, firește, pe Tamisa, la Henley.

Numărul concurenților, al țărilor participante și al ramurilor sportive a întrecut cu mult cifrele înregistrate pînă acum. Judecînd diverse aspecte, istoricii sînt astăzi de acord că ediția aceasta a fost la înălțimea prestigiului sportului englez și, mai mult, că ea a adus ideii olimpice o victorie hotărîtoare în acea epocă.

În ziua de 13 iulie, ziua inaugurării oficiale, deasupra stadionului pe treisferturi gol, plouă insistent.

Atletismul a dat loc unor întreceri pasionante. Programul era destul de bogat, dar englezii nu s-au lăsat pînă nu au introdus și cîteva probe măsurate... în mile. Lordul Desborough (faimos încă de pe vremea cînd traversase înot cataractele Niagarei) — cu tot umorul propriu revistei „Punch" — a declarat că sistemul metric dezavantajează considerabil pe atleții englezi care, de pildă, sînt obligați să alerge acum 109 iarzi și ⅓, în loc de obișnuiții lor 110 iarzi! Programul cuprindea, pentru prima oară, aruncarea suliței, experimentată cu succes încă la jocurile intermediare de la Atena (1906).

Rezultate foarte bune au obținut Melvin Sheppard la demifond și „hurdler"-ul Forrest Smithson (15 s pe 110 m garduri). O fotografie a acestuia din urmă — tînăr pastor american — aflată la muzeul C.I.O. din Lausanne, îl arată alergînd peste garduri cu... o biblie în mîna stîngă (întrucît cursa se disputa duminica). Irlandezul Tim Ahearne, cîștigător la triplusalt, este socotit azi părintele tehnicii moderne în această specialitate. La aruncarea ciocanului, lupta se dă între alți americani de origine irlandeză: John Flanagan cîștigă titlul pentru a trela oară, profitînd de rănirea la antrenament a marelui favorit McGrath.

Jocurile au început să dezlănțuie pasiunile. Olimpismul renăscut a cucerit lumea. Dar, era inevitabil, a dat naștere, în același timp, unor reacții psihologice la un diapazon neobișnuit pînă atunci. Surescitarea în întrecere a dus — cum spunea Coubertin — la un fel de „duel muscular" între campioni. Din păcate, aici, ca și la multe ediții următoare, excesele au dăunat prestigiului instituției. Prima măsură: numărul de înscrieri, nelimitat pînă acum, a fost redus la 12 de fiecare probă și de fiecare țară.

Apar probe noi în program: cursa de bărci cu motor pe 40 de mile marine și tenis în sală. Ca și sporturi noi (în fond... vechi de secole!): **jeu de paume** (un fel de tenis în sală, folosind, pentru ricoșeu, și pereții înconjurători!) și **rackets** (tot un joc de rachetă, tipic englezesc). De asemenea, polo călare și hochei pe iarbă.

EDIȚIA A IV-A

LOCUL: Londra (Anglia)
DATA: 6 mai — 29 octombrie 1908
PARTICIPANȚI: 2059 de sportivi (din care 36 sportive) din 22 de țări
ÎN PROGRAM: 21 discipline sportive cu probe.
SPORTIVII ROMÂNI nu au participat

NUMĂRUL DE PROBE CÎȘTIGATE DE DIFERITE ȚĂRI

M. Britanie	56
S.U.A.	23
Suedia	8
Franța	5
Canada	3
Germania	3
Ungaria	3
Italia	2
Norvegia	2
Africa de Sud	1
Australasia *)	1
Belgia	1
Finlanda	1
Rusia	1
Total	110 **)

*) Australia și Noua Zeelandă au participat împreună sub denumirea de „Australasia".
**) Deși în program au figurat 111 probe, nu s-au decernat titluri decît în 109 probe; în schimb, la săritura cu prăjina au fost doi cîștigători ex-aequo. La această ediție s-au desfășurat și probe specifice Jocurilor de iarnă (patinaj artistic), care sînt incluse în datele de mai sus.

EROII

Proba de maraton s-a disoutat între castelul Windsor și stadionul White City din Sheperd's Bush, pentru prima oară pe distanța devenită de atunci clasică, adică 42,195 km (sau 26 mile și 385 yarzi). Stadionul arhiplin primește cu ovații pe primul sosit, italianul DORANDO PIETRI. Înconjurat de oficiali, abia ținîndu-se pe picioare, asfixiat de căldură, Pietri se tîrăște spre linia de sosire, cu semnele caracteristice celor loviți de insolație. Dar, epuizat, se prăbușește, cu cîțiva metri înainte de firul alb. Incapabili să reziste acestei scene dramatice, cîțiva oficiali, printre care un crainic cu portavoce într-o mînă și Conan Doyle (celebrul creator al lui Sherlock Holmes) au sărit să-l ajute, ridicîndu-l și purtîndu-l aproape pînă dincolo de linie.

Din urmă sosește însă, nu mai puțin epuizat, americanul John Hayes. Acesta, abia refăcut, depune o reclamație și Pietri e, firește, descalificat pentru „ajutor străin". Micul bucătar italian, de soarta căruia s-a înduioșat toată lumea, rămîne însă eroul legendar al acestor jocuri.

Anul următor, la Polo Ground din New York, Pietri ia parte la un „derby al maratonului" dotat cu un premiu de 5 000 de dolari. Printre acești primi profesioniști declarați ai atletismului se afla și norocosul învingător al lui Pietri, americanul Hayes. Dar premiul a revenit, surprinzător, francezului Henri Saint-Yves...

Prima ediție: ACUM O JUMĂTATE DE SECOL!

•De la 5 la 9 categorii • Metamorfoza stilurilor • Senzaționala evoluție a forței omului: supercampionul de acum 50 de ani egalat astăzi de un „cocoș" • Participarea sportivilor români

Cea de a XXXI-a ediție a C.E. de haltere va fi găzduită în acest an de țara noastră, între 13 și 21 mai. Timp de 9 zile Sala sporturilor din Constanța va fi martora întrecerilor celor mai buni halterofili de pe bătrînul continent. Un istoric al acestor campionate este deosebit de interesant, prin aspectele variate și rezultatele înregistrate de-a lungul celor 51 de ani!

Organizarea pentru prima dată a campionatelor europene a urmat hotărîrilor luate în 1920, cu prilejul înființării Federației internaționale de haltere. Primele două ediții s-au desfășurat la **Offenbach** (1921) și **Neunkirchen** (1924), concurîndu-se la cinci categorii de greutate și numai la stilurile „împins" și „aruncat".

În 1929, gazda campionatelor europene este **Viena**, unde pentru prima dată se concurează la triatlonul clasic: **împins cu ambele brațe, smuls cu ambele brațe și aruncat cu ambele brațe.** Același regulament de desfășurare este folosit și la întrecerile următoare ale campionatelor europene care s-au desfășurat la **München** în 1930 și **Luxemburg** în 1931.

Orașul **Essen** este gazda celei de a VI-a ediții a campionatelor continentale, la care se concurează la pentatlon: **pe lîngă stilurile triatlonului clasic se introduce împinsul cu un braț și aruncatul cu un braț.** Dar concursurile își pierd din atractivitate și se desfășoară într-un timp mai lung influențînd negativ performanțele, fapt care face ca la următoarele ediții, disputate la **Geneva** (1934) și **Paris** (1935), să se revină la triatlonul clasic. Putem spune că ediția de la Paris încheie prima etapă a dezvoltării halterelor pe continentul nostru și în special în țările din centrul și vestul Europei, care au dominat pînă atunci campionatele europene.

După război, campionatele se reiau cu ediția a IX-a, desfășurată în anul 1947 la Helsinki. Aici se introduce o nouă categorie de greutate (56 kg), numărul lor ajungînd astfel la șase: cocoș, pană, ușoară, semimijlocie, mijlocie și grea. **Pentru prima dată se ajunge la startul întrecerilor halterofilii sovietici, care cuceresc cinci din cele șase medalii de aur!**

În continuare, întrecerile s-au disputat la **Haga** (1949) și **Paris** (1950). Începînd cu ediția a XII-a, găzduită în 1951 de orașul **Milano**, concursurile se desfășoară la șapte categorii de greutate prin introducerea categoriei semigrea.

În 1969, la Varșovia, se concurează la nouă categorii de greutate, prin introducerea categoriilor muscă și supergrea și tot atunci se acordă pentru prima dată medalii și la cele trei stiluri, astfel că numărul medaliilor acordate ajunge de la 27 la 108! Tot așa s-au disputat și următoarele întreceri, găzduite de **Szombathely** (1970) și **Sofia** (1971).

În perioada următoare anului 1947 se remarcă școala sovietică de haltere care aduce noutăți pe plan tehnic, al metodicii de antrenament și al recuperării după efort. Experiența specialiștilor sovietici este împărtășită în țările socialiste, iar rezultatele acestei colaborări nu întîrzie să apară. Și la noi în țară au fost doi specialiști sovietici, Lucikin și Falameev, care au ținut cursuri și demonstrații practice cu antrenorii noștri

O dovadă a valorii halterofililor sovietici este numărul mare de medalii de aur cîștigate în cele 20 de ediții la care au participat: 112 din 162!

Elocvent este și progresul înregistrat de la o ediție la alta. În 1921, la Offenbach, primul campion european la categoria grea, Srassberger, a realizat 372,5 kg, exact cît este azi recordul mondial al categoriei cocoș, deținut de **Földi**, iar cele 645 kg ridicate de curînd de **Alekseev** spun foarte mult despre nivelul actual și perspectivele performanțelor în haltere.

De-a lungul anilor s-au remarcat o serie de mari ridicători care au dominat campionatele europene și chiar mondiale. În acest sens putem cita pe: **V. Kurențov**, cîștigător a șapte titluri europene, **Stogov, Cimiskian, Vlasov** — cîștigător a șase titluri, **Földi, Baszanowski, Vorobiov** — cinci titluri ș.a.

Prima participare românească la campionatele europene datează din 1957, cînd la Katowice, Ion Bîrău și Silviu Cazan se clasează pe locul 4. Participăm în continuare în 1959 la Varșovia, unde Lazăr Baroga și Ion Bîrău ocupă locul 4, iar Ilie Dancea și Silviu Cazan — locul 6. Lazăr Baroga aduce primă medalie de bronz, la ediția a XX-a, disputată la Milano în 1960. Urmează Viena, unde Silviu Cazan ocupă locul 6 și tot el, împreună cu Fiți Balaș, se clasează pe locul 5 la Budapesta. Anul 1964 înseamnă cucerirea primei medalii de argint prin Fiți Balaș, care stabilește cu acest prilej și trei recorduri mondiale de juniori. Zoro Fiat cucerește locul 2 la ediția disputată la Varsovia în 1969 și medalia de argint la stilul aruncat. La Szombathely, în 1970, ocupăm două locuri 5 prin Ion Horțonan și Fiți Balaș. Ediția a XXX-a, desfășurată anul trecut la Sofia, ne aduce o medalie de bronz prin Zoro Fiat, iar la total locul 4.

La actuala ediție așteptăm din partea sportivilor noștri rezultate cît mai bune și ocuparea unor locuri fruntașe în clasamentele generale.

Leonid Jabotinski — fericit că s-a apropiat primul de limita celor 600 kg. Fotografia datează din 1967, cînd Leonid ridicase 595 kg. De atunci, recordul mondial a ajuns la 645 kg(!) și este deținut de compatriotul său Vasili Alekseev

prof. MIHAI CONSTANTINESCU

ACTIVITATE ȘI ODIHNĂ

(Urmare din pag. 1)

permanent la lot, de modestie și muncă, trebuie să căutăm explicația remarcabilelor rezultate obținute în ultimii ani.

Trecînd de la laborator pe gazon, să spunem cîte ceva despre antrenamentul efectuat vineri după-amiază, pe terenul de lîngă teleferic, antrenament urmărit, printre alții, și de un turist belgian, mare iubitor al fotbalului care, pronosticînd, cu inimă, o finală Belgia — România în campionatul european, a filmat pentru cei de acasă. La ora filmării însă, **Lucescu, Dobrin, Lupescu, Nunweiller, Domide, Dembrovschi** și ceilalți au apărut fără balon, deoarece antrenamentul a avut un caracter fizic, de lucru individualizat, ceva mai intens pentru selecționabilii care au jucat miercuri în campionat și mai moderat pentru cei (dinamoviști, desigur) care au evoluat joi. A lipsit de la ședința de pregătire doar **Iordănescu**, care acuză o ușoară stare gripală, el intrînd imediat în competența îngrijire a doctorului **Dumitru Tomescu**, care mai are ceva probleme de rezolvat și cu Dinu, incomplet refăcut la piciorul drept. Dinamovistului abia i s-a dat ghipsul jos, în momentul de față el urmînd tratamentul fizical și medicamentos corespunzător.

Astfel stînd lucrurile, **Dinu** și **Iordănescu** nu vor participa la jocul de mîine (n.r. azi) cu Steagul roșu. În locul lui Dinu va apărea Bujor Hălmăgeanu, în pereche de fundași centrali cu Lupescu; în linia de atac absentînd Iordănescu, ea va avea următoarea alcătuire: **Lucescu — Dembrovschi — Dobrin — Domide.**

Dar, iată și „11"-le complet, care va începe, de la ora 11, **pe stadionul Tineretului**, meciul de verificare în Compania Steagului roșu: **RADUCANU — SĂTMĂREANU, LUPESCU, HĂLMĂGEANU, DELEANU — DUMITRU, NUNWEILLER VI — LUCESCU, DEMBROVSCHI, DOBRIN, DOMIDE.**

„Domide nu trebuie să apară ca o improvizație în această formulă. El nu va avea sarcini de aripă clasică, putînd să se desfășoare pe diverse zone, după cum îi vor recomanda diferitele situații ale jocului. Nici el și nici ceilalți coechipieri din atac nu vor fi robi ai numerelor de pe tricouri și vor participa la combinații multiple și variate, printr-o mișcare continuă și rațională în teren" — a ținut să ne precizeze antrenorul echipei naționale **Angelo Niculescu.**

Dar, desigur, despre această partidă cu Steagul roșu vom reveni cu amănuntele de rigoare în corespondența noastră de luni.

Miercuri, fotbal în Capitală

LOTUL DE TINERET — SELECȚIONATA DIVIZIEI B

În vederea definitivării lotului care va participa la Balcaniada de tineret de la Izmir, va avea loc un joc între **Lotul de tineret** și **Selecționata Diviziei B.** Partida se va desfășura în deschidere la meciul Selecționata olimpică a României — Selecționata olimpică a Bulgariei, din ziua de miercuri, 10 mai.

Iată loturile convocate la F.R. Fotbal, în ziua de marți, 9 mai:

LOTUL DE TINERET: Ștefan („U" Cluj), Ghirca (Farul), Catargiu (Sport Club Bacău), Sameș (Univ. Craiova), Cristache (Steaua), Ispir (A.S.A. Tg. Mureș), Mulțescu (Jiul), Cringașu (Petrolul), Bölöni (A.S.A. Tg. Mureș), Petreanu și M. Stelian (Rapid), Mureșan și Iordache („U" Cluj), Vlad (Steaua).

SELECȚIONATA DIVIZIEI B: Hagioglu (F.C. Galați), Gunesch (C.S.M. Sibiu), Enache (Olimpia Satu Mare), Tănăsescu (Progresul București), Mehedinți (Politehnica Timișoara), Condruc și Necula (Minerul Baia Mare), Mateescu (Metalul București), Chihaia (F.C. Galați), Radu (Minerul Baia Mare), Stan Gabriel (Metalul București), Atodiresei și Pușcaș (C.S.M. Reșița), M. Sandu (Sportul studențesc București), Tolea (Politehnica Galați), Floareș (C.F.R. Timișoara), Roszniay (Minerul Baia Mare), Dudu Georgescu (Progresul București). Antrenorii acestei selecționate sînt P. Popescu (Metalul București) și N. Godeanu (Politehnica Timișoara).

FREDERIC SCHNEIDER 65,86 m LA ARUNCAREA CIOCANULUI

Într-un concurs local de atletism desfășurat la Sibiu, maestrul sportului Frederic Schneider a realizat o performanță de 65,86 m la aruncarea ciocanului (record personal) — cel mai bun rezultat românesc al anului.

V. POPOVICI — coresp.

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE CANOTAJ-FOND

(Urmare din pag. 1)

Steaua (Ticușan — Stănescu) 25:46; 2. Șc. sp. Arad 26:17; 3. C.S.Ș. Buc. 26:33.

Așteptată cu justificat interes, disputa din cadrul probei de schif simplu a impresionat prin dîrzenia tinerilor concurenți pentru ocuparea unui loc cît mai bun în clasament. Cu un timp mult superior celorlalți simpliști, canotorul Gyaza Gall (Mureșul Tg. Mureș) și-a adjudecat titlul de campion republican. Tînărul vîslaș este elevul antrenorului emerit Francisc Cerhati, specialist în această probă, de 17 ori campion național la simplu. Clasament: 1. Gyaza Gall (Mureșul) 25:41; 2. Walter Lampertus (Șc. sp. Arad) 27:03; 3. Mihai Barcan (Steaua) 27:57.

O spectaculoasă dispută am putut urmări și în proba de schif 2+1. Mai rezistenți, mai tehnici în această întrecere nautică — maraton, au fost elevii timișoreni, cunoscători pe deasupra ai fiecărui unghi al Begăi. Rezultate: 1. Șc. sp. Tim. (Giulvezeanu, Prunkl + Stancu) 27:28; 2. Rapid 28:08; 3. Șc. sp. Arad 28:15. Ultima probă a adunat la start echipajele de schif 4+1 visle. În această dispută, cvartetul de la Voința Arad a înregistrat cel mai bun timp, cîștigînd astfel frumoasa întrecere. Clasament: 1. Voința Arad (Vitelaru, Tornianschi, Herman, Tirb + Bauman) 22:41; 2. C.F.R. Tim. 23:44; 3. U.T. Arad 24:13

Mîine — n.n. azi — au loc întrecerile rezervate senioarelor.

DERBYUL BASCHETBALISTIC

(Urmare din pag. 1)

care Doina Buga-Stanca și Maria Roșianu trebuie să aibă — primele — mustrări de conștiință, deoarece au jucat sub orice critică. Au arbitrat foarte bine dr. I. Știrbu și A. Atanasescu.

CONSTRUCTORUL — UNIVERSITATEA IAȘI 51—44 (23—14). După numai 13 ore de la disputarea partidei cu Rapid (o greșeală de programare, deoarece în mod normal echipele care joacă ultimul meci într-o seară nu trebuie programate la prima oră, a doua zi), Constructorul a susținut o nouă întîlnire în compania formației din Iași. Totuși, bucureștencele s-au impus (ne-a plăcut din nou maniera de atacare a zonei), conducînd din primul pînă în ultimul minut. Gugu a manifestat (ca și în meciul cu Rapid) o accentuată revenire de formă, Guranda s-a arătat iarăși excelentă sub panouri, iar Petreanu și Popescu și-au impulsionat colegele prin felul cum au condus jocul. Ieșencele s-au zbătut, dar recuperînd rar mingile ratate nu au putut face mai mult. Au arbitrat foarte bine G. Dutka și S. Filoti.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — SĂNĂTATEA SATU MARE 80—70 (46—26).

RAPID — VOINȚA BRAȘOV 88—59 (43—26).

CRIȘUL ORADEA — A.S.A. CLUJ 58—48 (33—15).

I.E.F.S. — POLITEHNICA 64—58 (34—24).

Programul de duminică (între paranteze, rezultatele din turneele precedente): **de la ora 10:** A.S.A. — Politehnica (28—71, 58—83), „U" Iași — Voința (53—52, 52—72); **de la ora 16:** Sănătatea — Constructorul (61—52, 60—56), Crișul — „U" Timișoara (54—62, 63—59), Rapid — I.E.F.S. (57—56, 60—54).

PUGILIȘTII BUCUREȘTENI ȘI-AU DESEMNAT CAMPIONII

Într-o atmosferă sărbătorească, creată de organizatori (C.M.E.F.S. și clubul Grivița Roșie), boxerii bucureșteni și-au disputat titlurile municipale. Dintre cei 20 de finaliști care au urcat în ring, s-au evidențiat în mod deosebit: **Costel Nedea, Constantin Agrigoroaie, Constantin Stan, Nicolae Păpălău** și **Constantin Nicolae.** Nicolae Păpălău, în cursa spre zone, a arătat că rămîne un boxer valoros, pe care se poate conta. Cu mici excepții, în ring arbitrajele au fost bune. Rezultatele tehnice: cat. 48 kg S. Zamfir (Olimpia) cîștigă fără adversar, cat. 51 kg C. Nedea (Constructorul) b.p. L. Constantin (Metalul), cat. 54 kg M. Peia (Dinamo) b.p. T. Chirilă (Dinamo), cat. 57 kg C. Agrigoroaie (Dinamo) b.ab.2 Gh. Manea (Voința), cat, 60 kg T. Nebunoiu (Electromagnetica) b.p. D. Mureșan (Rapid), cat. 63,500 kg C. Stan (Voința) b.p. G. Iliescu (C.S.Ș.), cat. 67 kg N. Păpălău (Metalul) b.p. M. Boteanu (Grivița Roșie), cat. 71 kg C. Nicolae (Rapid) b.p. I. Iancu (Electromagnetica), cat. 75 kg C. Iancu (Olimpia) b.ab.2 Al. Gheorghiu (Semănătoarea), cat. 81 kg C. Grecu (Constructorul) b.ko 2 I. Năstase (Progresul), cat. +81 kg Șt. Covaliu (Electromagnetica) b.ab.1 I. Vidican (Grivița Roșie).

Daniel DIACONESCU

PRONOSTICUL NOSTRU LA CONCURSUL PRONOSPORT DIN 7 MAI

1. Sp. stud. — Progr. Buc.	1,2
2. Progr. Brăila — Met. Buc.	1
3. Poli. Galați — F.C. Galați	1,x,2
4. C.F.R. Timiș — Poli. Timiș	1
5. Vult. text. Lugoj — C.S.M. Reșița	1,x
6. Bologna — Atalanta	1
7. Juventus — Cagliari	1,x
8. Mantova — Lanerossi	x
9. Milan — Napoli	1
10. Roma — Catanzaro	1
11. Sampdoria — Internazionale	2
12. Varese — Fiorentina	1
13. Verona — Torino	x,2

Răspunde Ion Poștașu

INDESCIFRABIL, PREȘEDINTELE ASOCIAȚIEI FORESTIERUL TG. SECUIESC. Așadar, deși echipa dv. favorită a pierdut cu 2—0 meciul cu Metrom

Brașov, nu numai că nu dați vina pe arbitru, Ion Rus din Tîrgu Mureș, dar îl și felicitați! Am citit de cîteva ori rîndurile dv. gîndindu-ne că le-or fi bătut greșit cei de la telegraf. Constatînd că nu e nici o greșeală la mijloc, mă întreb dacă o asemenea telegramă, rarissimă, nu și-ar avea locul la Muzeul Sporturilor? Lăsînd gluma la o parte, nu pot decît să vă felicit și eu pe dv. pentru spiritul de fair-play de care faceți dovadă.

FLOREA și NICOLAE CUCU, COMUNA DALBOȘEȚ. În meciurile din cadrul Campionatului european de fotbal nu se aplică prevederea potrivit căreia, în caz de egalitate de puncte și de golaveraj, golurile înscrise în deplasare se socotesc dublu, pentru a se realiza astfel departajarea. Ca atare, un eventual 0—0 în meciul de la 14 mai, cu Ungaria, ar duce la o a treia întîlnire. Dar, sperăm că băieții noștri nu vor prelungi „suspensul". Sînt printre noi și unii care suferă de inimă!

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren, inspirat de protestele jucătorilor peruani, atunci cînd arbitrul i-a sancționat cu o lovitură de la 11 metri, în meciul cu selecționata olimpică a României:

Cînd veniți din depărtare,
De la mii de kilometri,
Ce atîta supărare
Pentru..., unsprezece metri?!

NICOLAE MUNTEANU, PLOIEȘTI. A fost o greșeală de tipar, în pagina I. În celelalte pagini ale ziarului din 24 aprilie, a apărut numărul corect: 7 036. Oricum, ne cerem scuze.

ALINA ȘERBAN ȘI ECHIPA FEMININĂ DE RUGBY „SELENA", CLUJ. De... rugby? Citind rîndurile dv., constat că acesta este adevărul: **„Sînt elevă a unei școli cu program special de educație fizică și am avut ocazia să practic atletismul, gimnastica și voleiul. De cîteva luni, clasa noastră are o nouă pasiune: rugby-ul, care a început să ne placă foarte mult. Și nu ne-am oprit numai la atît, ci am și alcătuit o echipă de rugby feminin, din 15 fete. Întîmpinăm, însă, multe necazuri. În primul rînd, zîmbetele celor din jur, mai ales ale băieților și apoi nu găsim nici o echipă adversă, feminină, bineînțeles. Gîndul renunțării e încă departe și, deocamdată, continuăm să ne antrenăm. Tu, poștașule, ce zici despre inițiativa noastră? Zîmbești și tu?".** De ce v-aș minți: am zîmbit și eu, citind rîndurile dv. Dar, după ce am aflat că la Cluj s-a format o echipă feminină de rugby, nu m-aș mira să aud că alte reprezentante ale sexului frumos s-au decis să practice... halterele, în ideea de a dobori recordul lui Alekseev! Cu riscul de a vă dezilziona, nu pot să vă spun altceva decît că rugby-ul nu este un sport pentru femei. Este un sport dur, care cere multă forță și multă rezistență. Dacă ar exista o a doua echipă feminină de rugby, v-ați convinge repede de acest lucru, la primul meci pe care l-ați susține cu ea. Dar, sînt altfel alte sporturi pe care le-ați putea practica: atletismul, înotul, gimnastica, handbalul, voleiul, baschetul, tenisul de cîmp, tenisul de masă. Pe alese!

VASILE SANTA, PIATRA NEAMȚ. **„Sînt elev la Piatra Neamț și tot jucînd și cu fotbal, am devenit un mic portar. Un profesor de sport mi-a spus să mă antrenez, că-mi dă el recomandare pentru o echipă. M-am antrenat, dar profesorul a dispărut și cu am rămas numai cu experiența** (n.n. Oricum sînteți în cîștig!). **Și tare aș vrea să joc pe post de portar, măcar la o echipă de divizia C. Oare la vîrsta de 17 ani, nu pot fi un portar valoros? Citind ziarul „Sportul", am văzut că la Iași, portarul Politehnicii a scăpat mingea în plasă. Și atunci, făcînd legătura cu situația mea, mi-am spus: deci, o echipă fără portar și un portar fără echipă".** Așa se întîmplă în viață, uneori. Doi oameni se caută cu înfrigurare, dar trec unul pe lîngă altul, fără să se vadă! Care echipă nu-și dorește un portar bun? Ați încercat și la echipa din orașul dv., Ceahlăul? Dacă aveți, într-adevăr aptitudini, continuați să vă antrenați ca portar. Și, în felul acesta, nu-i exclus să vină ziua cînd nu veți mai alerga dv. după o echipă, ci echipele se vor bate pentru dv.!

Ilustrații: N. CLAUDIU

Campionatul feminin de handbal

ETAPĂ DIFICILĂ PENTRU FORMAȚIILE DIN ZONA RETROGRADĂRII

Astăzi se dispută etapa a XXII-a a campionatului feminin de handbal, Divizia A. Importante pentru configurația viitoare a „subsolului" clasamentului, partidele de la Buhuși (Textila — Confecția) și București (Rapid — Mureșul Tg. Mureș) constituie „punctul forte" al zilei. Interesant este, de asemenea, duelul indirect dintre Universitatea București (campioana țării) și Universitatea Timișoara (liderul autoritar al actualei ediții).

PROGRAMUL ETAPEI A XXII-A

- BRAȘOV: Rulmentul — I.E.F.S.
- BUHUȘI: Textila — Confecția București
- TIMIȘOARA: Universitatea — Universitatea Cluj
- BUCUREȘTI: Universitatea — Voința Odorhei (teren „Tineretului", ora 10)
- BUCUREȘTI: Rapid — Mureșul Tg. Mureș (teren Giulești, ora 17,45)

CLASAMENTUL

1.	„U" TIM.	21	20	0	1	333—191 40
2.	„U" Buc.	21	17	1	3	285—213 35
3.	I.E.F.S.	21	12	2	7	232—206 26
4.	Textila	21	9	3	9	228—242 21
5.	Voința	21	8	1	12	190—225 17
6.	Mureșul	21	7	3	11	226—242 17
7.	Rulmentul	21	7	2	12	259—305 16
8.	Rapid	21	5	3	13	205—225 13
9.	„U" Cluj	21	5	3	13	231—304 13
10.	Confecția	21	4	4	13	227—263 12

UNDE MERGEM?

CAIAC-CANOE: Lacul Snagov, de la ora 10 și 17: **„Cupa Dinamo"**.

HANDBAL, Teren Tineretului, ora 10: **Universitatea Buc. — Voința Odorhei** (f. A); teren Giulești, ora 17,45: **Rapid — Mureșul Tg. Mureș** (f. A).

HOCHEI: Patinoarul „23 August", de la ora 13,30: **Dunărea Galați — I.P.G.G. București**; ora 16,00: **Tîrnava Odorhei — Avîntul Gheorghieni** (meciuri din seria secundă, Div. A).

FOTBAL: Stadionul Republicii, ora 17: **Sportul studențesc — Progresul Buc.** (Div. B); teren Flacăra, ora 11: **Flacăra roșie — Dinamo Obor**; teren F.R.B., ora 11: **Mașini Unelte — Electronica**; teren Voința ora 11: **Voința — Unirea Tr**; teren Sirena, ora 11: **Sirena — Victoria Lehliu**; teren Laromet, ora 11: **Laromet — Autobuzul** (meciuri Div. C); teren Ghencea, ora 13: **Steaua — Portul Constanța**; teren „23 August", ora 13: **Șc. sp. Energia — Politehnica Galați**; teren Politehnica, ora 13: **Sportul studențesc — Steaua „23 August"**; teren Metalul, ora 13: **Metalul Buc. — Metalul Tîrgoviște**; teren Voința, ora 13: **Șc. sp. 2 — Automobilul Focșani** (campionat juniori).

POLO: Bazinul Floreasca, de la ora 18: **Olimpia Oradea — Vagonul Arad** (Div. A), de la ora 17: **Vagonul — Progresul** (Div. A).

RUGBY: Teren Politehnica, ora 10: **Sportul studențesc — Grivița Roșie**; teren Gloria, ora 10: **Gloria — Dinamo** (Div. A).

TENIS: Terenul central Progresul, de la ora 14: **„Cupa Davis"**, ROMÂNIA — ELVEȚIA, ultimele două meciuri de simplu.

SĂPTĂMÎNA SPORTIVĂ INTERNĂ

(Urmare din pag. 1)

bătrînului continent înaintea Olimpiadei de la **München.** Și speranțele reprezentanților României au căpătat în orașul polonez noi temeiuri pentru a se număra printre protagoniștii Jocurilor Olimpice, așa cum ne-au obișnuit de-a lungul ultimelor ediții.

LUNGA CARAVANA

Lunga caravană — trenuri, avioane, autobuze, autoturisme, cu aproape zece mii de turiști-suporteri ai echipei naționale de fotbal — s-a întors satisfăcută de la Budapesta, răspîndindu-se apoi în grabă pentru a nu pierde nimic din palpitanta cursă de urmărire a liderului (U.T.A.), în care s-a angajat F. C. Argeș. Și pentru că tricolorii au obținut un prestigios și promițător rezultat în deplasare — care le acordă, acum, prima șansă pentru calificarea în turneul final al Campionatului european — curba rezultatelor din etapa primei divizii, disputată la mijlocul acestei săptămîni, nu s-a mai înclinat net în favoarea echipelor gazdă. Astfel, F. C. Argeș și S. C. Bacău au cîștigat, iar Farul a smuls un egal în meciurile disputate în deplasare. Dar, indiferent de un rezultat sau altul, consecvența cu care se desfășoară programul competițional al Diviziei naționale A — mai ales în condițiile unor solicitări internaționale mult sporite față de anii trecuți — merită subliniată, ca una din condițiile ce chezășuiește buna pregătire și reprezentare a fotbaliștilor noștri fruntași.

CUPA DAVIS '72

Debut sub semnul ploilor din ultimele zile al tenismenilor noștri în Cupa Davis '72, din nou la drum spre vîrful piramidei rachetelor mondiale, din nou la drum pentru a ține... de toartă „Salatiera de argint" și — de ce nu? — de a o aduce, în sfîrșit, la a treia încercare, acasă. Cert este, însă, că echipa de tenis a României (cu Ilie Năstase și Ion Țiriac, portdrapel) este cap de serie în grupa A a zonei europene, că Ilie Năstase conduce în clasamentul F.I.L.T. și că dublul Țiriac — Năstase a cîștigat, recent, campionatul internațional al Italiei. Semne bune anul are...